

Strângerea laolaltă ca Adunare pentru zidire și vestirea Cuvântului lui Dumnezeu

În expunerile anterioare am văzut că zidirea Trupului lui Hristos se face prin primirea hranei spirituale, așa cum ne este dată în Cuvântul lui Dumnezeu. Ne-am amintit că Domnul a dat Adunării Sale daruri pentru slujirea din Cuvântul lui Dumnezeu, daruri pe care El Însuși le pregătește pentru lucrările lor speciale. Din Sfânta Scriptură putem deduce că Domnul îi adună pe copiii lui Dumnezeu dintr-un anumit loc pentru Numele Său și dorește să călăuzească prin Duhul Sfânt străngerile laolaltă locale. Încercăm să schițăm cum trebuie să se desfășoare o strângere laolaltă pentru zidire, care nu este condusă de un om.

Credincioșii sunt strănși laolaltă și sunt conștienți că Domnul este acolo. Cu privire la slujbă nu s-a stabilit nimic, deoarece altfel nu ar mai fi o strângere laolaltă „ca Adunare“ (1 Corinteni 11.18). Niciunul nu vine cu o prelegere pregătită. Nici subiectul nu este stabilit. Dar inimile fraților nu sunt goale. Cel care umblă în credincioșie a aplicat la sine personal Cuvântul: „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi“ (Coloseni 3.16). El a citit și a studiat cu sârguință Biblia în orice moment liber, pe care l-a putut acorda acestei lucrări. Astfel, în inima lui s-a strâns o comoară de cunoștință despre lucrurile lui Dumnezeu, „lucruri noi și vechi“ (Matei 13.52). Când sunt strănși laolaltă, fiecare, care a acționat astfel, are „un psalm, o învățătură“ (1 Corinteni 14.26). Fiecare așteaptă călăuzirea Duhului și acționează când are siguranța că El vrea! În acest sens, poate cântarea de la începutul străngerii laolaltă sau rugăciunea îl îndreaptă spre un anumit text din Scriptură. Poate, Domnul i-a pus ceva pe inimă de mult timp, iar acum îi dă libertatea pentru slujire din Cuvânt.

Corintenilor, care erau binecuvântați din belșug cu daruri, apostolul le spune: „Și doi sau trei profeți să vorbească“ (versetul 29). Și astăzi s-ar putea să fie așa: primul frate are de adresat un cuvânt scurt, iar un altul, în dependență de Domnul, trebuie să mai adauge câteva gânduri. Toți sunt însă precauți ca „...toate să fie făcute spre zidire ... așa cum se cuvine și cu ordine“ (versetele 26, 40).

Omul firesc preferă o prelegere cizelată și strălucitoare în locul acestui mod simplu de vestire a Cuvântului. Credinciosul cu o gândire spirituală se bucură însă dacă poate fi adunat laolaltă pentru Numele Domnului, corespunzător indicațiilor Sfintei Scripturi, cu alți creștini, și poate să aștepte în credință de la El toate prezentările din Cuvânt, prin canalele și darurile pe care El le-a dat Adunării. „Pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii“ (1 Corinteni 1.25).

Strângeri laolaltă pentru cercetarea în comun a Cuvântului

Strângerile laolaltă, în care sunt cercetate în comun și continuu anumite părți din Biblie, sunt foarte folositoare pentru îndrumarea în învățătura Cuvântului lui Dumnezeu. În mod deosebit și pentru faptul că astfel toate fragmentele unui capitol sau ale unei cărți întregi sunt cercetate și sunt atinse și explicate subiecte importante cum ar fi căsătoria, disciplina etc., care probabil nu ar fi niciodată tratate în public.

Cercetarea în comun a Cuvântului îndeamnă la studiul personal al Scripturii. În locurile în care sunt puțini credincioși și probabil nu sunt daruri deosebite, toți frații au posibilitatea să contribuie, în toată simplitatea, la zidirea tuturor.

Desigur, nu trebuie să ținem cu încăpățănare la astfel de studii în comun ale Scripturii. Ele nu pot înlocui strângerea laolaltă „ca Adunare“, în care Domnul dorește să adreseze printr-un frate ales de El un cuvânt potrivit pentru starea Adunării.

Walter Gschwind